

Đ&# xây d&#ng uy tín và th&#n thánh hóa H&# Chí Minh, Đ&#ng C&#ng S&#n đã s&# d&#ng nhi&#u chiêu bài và ng&#y t&#o nhi&#u huy&#n tho&#i:

H&# Chí Minh và đ&#a con r&#i v&#i m&#t cháu gái là đ&#ng s&# m&#n nam

- 1) Huy&#n tho&#i gia đình cách m&#ng.
- 2) Huy&#n tho&#i lên đ&#ng c&#u n&#c.
- 3) Ti&#m danh Nguy&#n Ái Qu&#c.
- 4) Gi&# danh Tr&#n Dân Tiên.
- 5) Gi&# đoàn k&#t qu&#c gia.
- 6) Gi&# hi&#p &#c qu&#c t&#.
- 7) Ng&#y t&#o t&# t&#ng H&# Chí Minh.

1. HUY&#N THO&#I GIA ĐÌNH CÁCH M&#NG.

Các nhà s&# h&#c C&#ng S&#n trình bày r&#ng H&# Chí Minh xu&#t thân t&# m&#t gia đình cách m&#ng. Thân ph&# là phó b&#ng Nguy&#n Sinh S&#c hay Nguy&#n Sinh Huy là b&#n đ&#ng khoa v&#i Phan Chu Trinh và th&#ng giao k&#t v&#i Phan B&#i Châu là ng&#i đ&#ng h&#ng. Sau khi đ&#c b&# nhi&#m tri huy&#n Bình Khê, Nguy&#n Sinh S&#c đã t&# ý t&# quan đ&# ph&#n kháng ch&# đ&# th&#c dân phong ki&#n.

S&# th&#t không ph&#i nh&# v&#y. Đ&#u là m&#t sĩ phu đ&# đ&#i khoa, Nguy&#n Sinh S&#c đã không có m&#t đ&#i s&#ng cá nhân đ&#ng đ&#n. Ông th&#ng say r&#u và trong nh&#ng lúc nóng gi&#n đã có thái đ&#

thôĩ và đánh đ&#p con cái. Năm 1910, cũng vì say s&#a, Nguy&#n Sinh S&#c đã quá tay đánh ch&#t m&#t nghi can là T&# Đ&#c Quang. Cũng vì vậy ông b&# tri&# u đình tuyên ph&#t 100 tr&#ng, giáng 4 c&#p, cách ch&#c tri huy&#n và sa th&#i kh&#i quan tr&#ng. Sau này ông đ&#c mi&#n ph&#t tr&#ng hình. Đ&#u sao ông đã làm nh&#c gi&#i nho sĩ vì không bi&#t tu thân tr&#c khi tr&# qu&#c. Do s&# s&# nh&#c này đ&#i v&#i sĩ lâm và bà con l&#i xóm, ông đã đ&#t các con r&#i b&# n&#i chôn nhau c&#t r&#n, đi tha ph&#ng c&#u th&#c làm ngh&# b&#c thu&#c t&#i mi&#n Nam.

S&# th&#t l&#ch s&# này đã đ&#c ch&#ng minh b&#ng m&#t văn th&# do H&# Chí Minh đ&#i tên Paul T&#t Thành vi&#t t&# N&#u &#c ngày 15-12-1912 g&#i Khâm S&# Trung K&#, xin cho cha đ&#c ph&#c ch&#c và đ&#c làm th&#a bi&#n, giáo th&# hay hu&#n đ&#o đ&# có ph&#ng ti&#n m&#u sinh. Và truy&#n th&#ng gia đình cách m&#ng c&#a H&# Chí Minh ch&# là m&#t huy&#n tho&#i (Chính Đ&#o: H&# Chí Minh, con ng&#i và huy&#n tho&#i).

2. HUY&#N THO&#I LÊN Đ&#NG C&#U N&#C.

Các nhà s&# h&#c CS còn trình bày r&#ng năm 21 tu&#i H&# Chí Minh r&#i B&#n Nhà R&#ng Saigon xu&#t đ&#ng lên đ&#ng c&#u n&#c. Th&#i gian này, phong trào kháng thu&# t&#i Qu&#ng Nam và các t&#nh mi&#n Trung đã b&# đ&#p t&#t. Tr&#ng Đông Kinh Nghĩa Th&#c t&#i Hà N&#i đã b&# th&#u h&#i gi&#y phép, và t&#i Nh&#t B&#n, Phan B&#i Châu, C&#ng Đ&# cùng 200 sinh viên Vi&#t Nam du h&#c đã b&# tr&#c xu&#t. Theo g&#ng Phan Chu Trinh, năm 1911 H&# Chí Minh tìm đ&#ng qua Pháp đ&# h&#c h&#i tinh th&#n t&# do dân ch&#, hy v&#ng có ngày tr&# v&# gi&#i phóng đ&#ng bào kh&#i ách đ&# qu&#c t&# b&#n. Đây cũng ch&# là m&#t huy&#n tho&#i. Do đ&#n ngày 15-9 -19 11 , Nguy&#n T&#t Thành xin B&# Thu&#c Đ&#a Pháp đ&#c cách cho theo h&#c Tr&#ng Thu&#c Đ&#a "đ&# tr&# nên ng&#i h&#u ích cho n&#c Pháp" (utile à la France). Tr&#ng Thu&#c Đ&#a là trung tâm đào t&#o các cán b&# hành chánh và giáo đ&#c c&#a ch&# đ&# thu&#c đ&#a. Theo quy ch&#, các sinh viên ph&#i đ&#c s&# gi&#i thi&#u c&#a nhà ch&#c trách Đông Đ&#ng. Nhi&#u v&# khoa b&#ng và trí th&#c n&#i ti&#ng đã theo h&#c tr&#ng này nh&# Bùi K&#, Tr&#n Tr&#ng Kim, Thân Tr&#ng Hu&#, Bùi Quang Chi&#u, Bùi B&#ng Đoàn v.v... Vì không đúng th&# t&#c, đ&#n c&#a Nguy&#n T&#t Thành đã b&# bác b&#. Và huy&#n tho&#i H&# Chí Minh t&# B&#n Nhà R&#ng xu&#t đ&#ng lên đ&#ng c&#u n&#c đã b&# gi&#i t&#a.

3. T&#M DANH NGUY&#N ÁI QU&#C.

T&# 1911 đ&#n 1914, Nguy&#n T&#t Thành làm ph&# b&#p t&#i các t&#u buôn c&#a h&#ng Les Chargeurs Réunis ch&#y quanh các n&#c Âu Châu, Phi Châu và M&# Châu. Khi Th&# Chi&#n Th&# Nh&#t bùng n&#, Nguy&#n T&#t Thành sang Anh làm ph&# b&#p t&#i nhà hàng Carlton và tr&# v&# Paris năm 1917. Trong th&#i gian này LS Phan Văn Tr&#ng đã thành l&#p H&#i Nh&#ng Ng&#i Vi&#t Nam Yêu N&#c đ&#

đấu tranh công khai đòi tự do và dân chủ cho Việt Nam.

Do lời mời của lãnh tụ Đảng Xã Hội Pháp Jean Jaurès (người đã can thiệp với Thủ Tướng Pháp để ân xá cho Phan Chu Trinh), cùng với các Phan, LS Phan Văn Trừng đã nhận lời mời đến dự và trình bày quan điểm về chính sách đối ngoại của Pháp tại Việt Nam và đề xuất nguyện vọng của người dân Việt Nam lên Quốc Hội.

Sau Thủ Chiên Thủ Nhật, năm 1919 tại Paris, đồng thời bút hiệu chung Nguyễn Ái Quốc, ba Phan Văn Trừng, Nguyễn Thủ Trừng và Nguyễn Thủ Thành, nhân danh Hội Nhân quyền Người Việt Nam Yêu Nước đã trình các Chính Phủ Đảng Minh và Chính Phủ Pháp Thủ nhân Nguyễn Thủ của Dân Tộc Việt Nam trong tinh thần hợp tác và thân thiện, nguyên văn như sau:

"Tôi sau cuộc chiến tranh của Đảng Minh, các dân tộc bị trị vô cùng xúc động trước những triển vọng tương lai, căn cứ vào những cam kết minh bạch và thân thiện của các cường quốc Đảng Minh trước đó luôn thể hiện trong cuộc đấu tranh vừa qua để bảo vệ Văn Minh chúng ta. Chiếu theo các cam kết này, mặt K Nguyên mặt của Luật Pháp và Công Lý sẽ khai mở đem lại hy vọng cho các dân tộc bị trị.

Trong khi chờ đợi Nguyên Tộc Ch Quyên Quốc Gia được chấp thuận, trong lý tưởng cũng như trên thực tế, do sự thiếu thiện và thiếu thiện Quyên Dân Tộc T Quyên thiêng liêng, Dân Tộc Việt Nam trân trọng đề trình các Chính Phủ Đảng Minh cao quý, cũng như Chính Phủ Pháp kính, những thành tựu khiêm tốn sau đây:

1) Ban hành Điều Xá cho tất cả các chính trị phạm nhân.

2) Cần thiết cho pháp Đông Đông bằng cách ban hành những biện pháp quy định bình đẳng trước pháp luật giữa người bị trị và người Âu Châu. Bãi bỏ toàn bộ và vĩnh viễn hệ thống tòa án đặc biệt dùng làm công cụ khủng bố và đàn áp các thành phần lưu vong thiển cận của dân tộc Việt Nam.

3) Ban hành Tự Do Báo Chí và Tự Do Ngôn Luận

4) Ban hành T Do L p H i và T Do H i H p.

5) Ban hành T Do Di Trú và Xu t Ngo i

6) Ban hành T Do Giáo D c và thi t l p t i các t nh nh ng tr ng k thu t và chuyên nghi p cho ng i b n x .

7) Thay th ch đ cai tr b ng ngh đ nh b ng ch đ pháp tr .

8) Thành l p Phái B Th ng Tr c dân c c a ng i b n x bên c nh Qu c H i Pháp đ đ o đ t t i Qu c H i nh ng nguy n v ng c a ng i b n x .

Khi đ trình nh ng th nh nguy n nêu trên, Dân T c Vi t Nam k v ng vào n n Công Lý Th Gi i c a các C ng Qu c và đ c bi t tin t ng vào s hào hi p c a Dân T c Pháp cao quý hi n đang n m gi v n m nh c a Dân T c Vi t Nam b ng cách đ ng ra b o h Dân T c Vi t Nam nhân danh C ng Hòa Pháp. Dân T c Vi t Nam không h th n đ c s b o tr c a Dân T c Pháp, trái l i còn c m th y vinh h nh.

Vì h bi t r ng Dân T c Pháp bi u t ng cho T Do và Công Lý, và s không bao gi t b lý t ng cao c c a Nghĩa Bác Ái toàn c u. Vì nh ng lý do đó, trong khi l ng nghe ti ng nói c a k b tr , Dân T c Pháp s hoàn thành nghĩa v c a mình đ i v i n c Pháp cũng nh đ i v i nhân lo i. Thay m t H i Nh ng Ng i Vi t Nam Yêu N c: Nguy n Ái Qu c". Lu t S Phan Văn Tr ng, ti n sĩ lu t, Ch T ch H i Nh ng Ng i Vi t Nam Yêu N c là ng i so n tài li u này.

Nguy n Ái Qu c (Nguyen le Patriote) là bút hi u chung c a b ba Phan Văn Tr ng, Nguy n Th Truy n và Nguy n T t Thành. Nguy n là dòng h đ s t i Vi t Nam và Ái Qu c là ph ng theo tên H i Nh ng Ng i Vi t Nam Yêu N c (Groupe des Patriotes Annamites). V i bút hi u này, h đ vi t nh ng bài bình lu n trên các báo c a Đ ng Xã H i nh Nhân Lo i (L'Humanité), Dân Chúng (Le Populaire) v..v...

M c đ u v y, H Chí Minh đã t nh n mình là Nguyễn Ái Qu c. Đ i bút hi u Tr n Dân Tiên, trong cu n "Nh ng M u Chuy n v Đ i Ho t Đ ng c a H Ch T ch". H Chí Minh vi t: "Khi chi n tranh ch m đ t, t i H i Ngh Hoà Bình Véc-Xây, T ng Th ng M Wilson nói v 14 đ i u. Các đ i bi u các dân t c b áp b c đ n đ yêu c u đ c l p và t do. Trong s đó, có Nguyễn Ái Qu c (t c là Anh Ba hay H Chí Minh). Ông Nguyễn t ch c nhóm ng i Vi t Nam yêu n c t i Paris và c các t nh khác. V i danh nghĩa c a t ch c này, ông đã đ a yêu c u 8 đ i u ra tr c H i Ngh Véc-Xây". Đây ch là m t s m o nh n. Vì nh ng lý do sau đây:

a) Th nh Nguyễn Th đ c s n th o nhân danh H i Ngh Ng i Vi t Nam Yêu N c, m t t ch c do Phan Văn Tr ng thành l p năm 1914 t i Paris, khi Nguyễn T t Thành còn Luân Đôn.

b) Th nh Nguyễn Th đ c p đ n nh ng nguyên t c pháp lý mà trong th i gian đó (1919) ch các lu t gia và chính tr gia m i th u hi u nh quy n bình đ ng tr c pháp lu t, ch đ pháp tr , ch đ tòa án đ c bi t, quy n dân t c t quy t v.v...

c) Đ ngh thành l p Phái B Th ng Tr c Dân C Vi t Nam t i Qu c H i Pháp là do sáng ki n c a Phan Văn Tr ng. T năm 1911, cùng v i Phan Chu Trinh, theo l i m i c a Jean Jaurès, ông đã nhi u l n đ n đ i u tr n t i Qu c H i Pháp đ đ o đ t nh ng quy n v ng c a nhân dân Vi t Nam lên Qu c H i.

d) Nguyễn T t Thành ch là m t h c sinh v a qua b c ti u h c và không có ki n th c chính tr . "Ông r t ít hi u v chính tr , không bi t th nào là công h i, th nào là bãi công, và th nào là chính đ ng... Ông không đ ti ng Pháp đ vi t và ph i kh n kho n yêu c u ông Phan Văn Tr ng vi t thay... Ông l ng nghe nh ng bu i th o lu n, nh ng không hi u rõ v ch nghĩa t b n, ch nghĩa xã h i, giai c p vô s n v.v... ông nh c đ u vì khó hi u". V l i v n li ng ti ng Pháp c a ông ch g m nh ng ch thông đ ng trong đ i s ng h ng ngày h c t nh ng cô sen trong gi i bình dân (Tr n Dân Tiên, sđd).

e) Tr n Dân Tiên còn nêu lên yêu c u bãi b ch đ s u d ch, thu đnh, thu mu i và vi c b t ép dân mua mu i và thu c phi n. Các đ i u kho n này không th y trong b n Th nh Nguyễn Th ti ng Pháp đ ng trên báo L'Humanité ngày 18-6-1919. (Chính Đ o: H Chí Minh, con ng i và huy n tho i).

Nói tóm lại, trái với lời Trần Dân Tiên, Hịch Chí Minh không phải là tác phẩm Nguyễn Thọ của Dân tộc Việt Nam. Và năm 1919 Hịch Chí Minh cũng chính là Nguyễn Ái Quốc. Đây chính là một sự mô phỏng theo cách của Nguyễn Tố Thành, một người ít học nhưng nhu cầu tham vọng.

Năm 1917, khi tại Luân Đôn trở về Paris, Nguyễn Tố Thành tá túc tại nhà Luật sư Phan Văn Trừng ở 6 Villa des Gobelins. Năm 1914, Phan Chu Trinh và Phan Văn Trừng bị bắt giam tại phòng nghênh (tình nghi liên lạc với Cộng đồng Đức tại Berlin). Sau 9 tháng đi tù, hai nhà chí sĩ họ Phan đã được miễn tù (Phan Chu Trinh chấp trừng hợp tác với Pháp đánh Đức, cũng như Gandhi hô hào thanh niên không tình nguyện gia nhập quân đội Hoàng Gia Anh).

Một câu chuyện, hai vấn đề, hai vấn đề chính sách đi tù theo rồi. Một khi có trát đòi Nguyễn Ái Quốc, Nguyễn Tố Thành đứng ra nhận trát, tên ông là Nguyễn Ái Quốc. Ông nói: "Nguyễn Ái Quốc chính là tôi, các ông cứ đưa trát cho tôi, đứng làm phiên chú/bác tôi (ý nói Phan Văn Trừng hay Phan Chu Trinh)". Năm 1921, Nguyễn Tố Thành bị Đảng Xã Hội đưa gia nhập Đảng CS dưới tên Nguyễn Ái Quốc.

4. GIỚI DANH TRẦN DÂN TIÊN

Các nhà soạn học cho rằng Hịch Chí Minh là người thông minh, nhưng là sự thông minh ngoài phạm. Sự khôn ngoan giả tạo này đã được biểu lộ rõ nét nhất trong cuốn "Nhân học chuyên về đời hoạt động của Hịch Trạch" của Trần Dân Tiên xuất bản và tái bản nhiều lần từ 1948 đến 1976. Ngày nay ai cũng biết Trần Dân Tiên là Hịch Chí Minh. Trong lịch sử văn học thời gian, không thấy một nhà văn nào lại giới danh bằng một bút hiệu để tự đề cao mình. Dùng bút hiệu để nói về mình cũng là vấn đề đáng ghét, vì cái tôi thối nát đáng ghét. Dùng bút hiệu để giới thiệu thánh hóa mình thì quả là đáng khinh Chúng ta thì đánh giá sự "khiêm tốn" của tác giả:

"Nhiều nhà văn nhà báo Việt Nam và người quốc gia mới viết tiểu sử của Việt Trạch Trạch nhân Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa, nhưng mãi đến nay chưa có người nào thành công. Nguyên nhân rất đơn giản: Trạch Trạch Hịch Chí Minh không muốn nhắc lại thân thế của mình (...). Hiện nay còn nhiều việc cần thiếp hành, rất nhiều việc đang đối kháng. Sau 80 năm nô lệ, nước ta bị tàn phá, bây giờ chúng ta phải xây dựng lại. Chúng ta nên làm những công việc hết sức cần kíp đi đã (...). Vì đức tính khiêm tốn những người, và đứng lúc bị bắt bao nhiêu công việc làm sao Hịch Trạch Trạch có thể kể lại bình sinh của Nguyễn Ái Quốc".

Thơ nhạc họa Chế Tác đã đi ngôn:

"Khi còn là một thi u niên 15 tu i, ng i thi u niên y đã s m hi u bi t và r t đau xót tr c c nh th ng kh c a đ ng bào. Lúc b y gi anh đã có chí đu i th c dân Pháp, gi i phóng đ ng bào. Anh khâm ph c các c Phan Chu Trinh, Phan B i Châu, Hoàng Hoa Thám, nh ng không hoàn toàn tán thành cách làm c a 3 ng i, vì:

- C Phan Chu Trinh ch yêu c u ng i Pháp th c hi n c i l ng.
- C Phan B i Châu hy v ng Nh t giúp đ đ đ u i Pháp, ch ng khác gì đ a h c a tr c r c beo c a sau.
- C Hoàng Hoa Thám còn n ng c t cách phong ki n".

Năm 1905, khi H Chí Minh 15 tu i, c Phan Chu Trinh ch a vi t Đ u Pháp Chính Ph Th (1906), ch a phát đ ng phong trào Duy Tân và Đông Kinh Nghĩa Th c (1907). V y mà H Chí Minh đã phê phán chính sách canh tân và giáo d c c a c là c i l ng (mà c i l ng thì đã sao?). Ch a th y c Phan B i Châu r c c p vào nhà, ch th y H Chí Minh cng r n CS v c n gà nhà, gây tai h i vô l ng cho đ t n c và dân t c. Năm 1945, khi m i 55 tu i, H Chí Minh t phong mình là "cha già c a dân t c". Ông còn t th n thánh hóa mình, k r ng "chân dung H Ch T ch đ c treo trên bàn th gi a nh ng bình h ng hoa đèn n n".

"H Ch T ch đ c nhân dân yêu m n là do lòng hy sinh và lòng nhân t c a Ng i. Ch T ch không bao gi nghĩ đ n mình. Ng i ch nghĩ đ n ng i khác, nghĩ đ n nhân dân (...). Đ i v i nhi đ ng, tên Bác H là nh m t ng i m hi n. Ch nh c đ n tên Bác là các em tr nên ngoan ngoan".

V y mà ng i cha già (67 tu i) đã nh n tâm đ đàn em h sát ng i v tr đã sinh cho mình đ a con trai là Nguy n T t Trung. Năm 1957, khi cô Nguy n Th Xuân yêu c u công khai hoá cu c hôn ph i đã kéo dài trên 2 năm, H Chí Minh v n ng t ngào gi l : "Cô xin nh v y là h p tình h p lý, nh ng ph i đ c B Chính Tr đ ng ý, nh t là m y ông Tr ng Chinh, Lê Đ c Th , Hoàng Qu c Vi t đ ng ý m i đ c". Do đó, cô đành ph i ch m t th i gian. Trong th i gian này, cô đã bi n thành ch ng ng i v t làm m t uy tín c a lãnh t . Theo đ ng ph ng châm hành đ ng, t t c nh ng ch ng ng i v t làm c n tr con đ ng c a lãnh t s b thanh toán và vô hi u hóa.

Cô Xuân

Thanh toán trước cách hòng nhúng để phòng, cho viên công an Trần Quốc Hoàn
mở cửa hầm hiếp. Rồi cho thòng chùng chặn lên đòng và dùng búa đánh vòn nòng nhân (nhòng
vòng Staline hòng sát Trotsky ở Mexico).

Một người có nhòng thòng đòng nòng nhòng nhòng, mà bòng máy tuyên truyền của CS còn đòng cao
nhòng mòng vòn anh minh kòng tinh "đòng tính đòng bi của Đòng Phòng, tính công bòng bác ái của Chúa
Ki-Tô, sòng minh trí đòng của Khòng Tòng, sòng siêu thoát của Lão Trang".

Ngoài ra, Trần Dân Tiên còn đòng sánh mình vòn Mòng Tòng là người đã mòng trán lòng gót bốn ba
khòng nòng đòng lo cho thiên hòng. Đòng đáng nói là, trong khi Mòng Tòng chòng tròng hòa bình, thì Hòng Chí
Minh của võ chiòng tranh. Trong khi Mòng Tòng theo thuyết kiêm ái, yêu dân đòng, yêu nhân lòng, thì
Hòng Chí Minh gieo ròng còng hòng, thúc đòng thú tính đòng phát đòng đòng tranh giai còng và thòng tiêu
nhòng lòng đòng dân vô đòng và nhòng ngòng quòng gia yêu nòng theo chòng nghĩa dân đòng.

5. GIỚI ĐOÀN KẾT QUỐC GIA.

Khi hay biết phe Thòng Giới Dân Chòng không chòng trao Đòng Đòng cho Đòng Cộng Sản Đông
Đòng vì hòng không mở nhòng Bòng Màn Sòng đòng Đông Âu qua Đông Á, ngày
11-11-1945 Hòng Chí Minh giới bòng giới tán Đòng Cộng Sản Đông Đòng đòng thành lòng Hội Nghiên
Còng Chòng Nghĩa Các-Mác. Đòng có chính nghĩa đòng kết quòng gia, Hòng Chí Minh mở Nguyễn Hữu
Thòng thuòng Cách Mòng Đòng Minh Hòng và Vũ Hòng Khanh, Nguyễn Tòng Tam thuòng Việt Nam
Quòng Dân Đòng tham gia chính phòng liên hiếp. Trong Tuyên Còng Đoàn Kết ngày 24-12-1945, Hòng
Chí Minh cam kòng tôn đòng sòng đòng kết của các đòng phái quòng gia đòng tranh thòng đòng lòng, "Vì
đòng lòng quòng gia là còng cánh đòng hòng còng nhòng tranh thòng và chòng có sòng hòng tác và hòng nghòng chân
thành giòng nhòng ngòng Việt Nam mở có thòng đòng đòng đòng lòng quòng gia". Ông còn lên án mở
hành vi phá hòng tình đòng kết quòng gia cũng nhòng vòn dùng võ lòng đòng tiêu diệt các đòng phái
quòng gia. Vòn mà sau đó Trần Dân Tiên đã vu oan giá hòng "bòng nhòng đòng Nguyễn Hữu Thọ,
Nguyễn Tòng Tam đòng Trung Hoa Quòng Dân Đòng giúp đòng đã có âm mở phá hòng và Hòng
Chòng Tòng đã phòng nhòng ngòng cho hòng 70 ghòng quòng hòng".

Ngày 6-3-1946, Hòng Chí Minh ký Hiếp còng Sòng Bòng Sainteny công nhòng Việt Nam là mở quòng gia
đòng đòng Liên Bang Đông Đòng và đòng Liên Hiếp Pháp. 15 ngàn quân Pháp đòng thay thòng

quân Trung Hoa, để bắt Hồ Chí Minh và đưa n trú t ở B c Vi t trong 5 năm.

Tháng 5-1946, Hồ Chí Minh qua Paris th ng ngh . Phái đoàn Vi t Nam đáng l do ngo i tr ng Nguyễn T ng Tam lãnh đ o, nh ng tr c đó: "B Tr ng Tam đã b tr n". Và mùa hè năm đó, Nguyễn Hữu Thọ và Vũ Hồng Khanh cũng b tr n sang Tàu để kh i b sát h i nh T Thu Thâu, Phan Văn Hùm v.v...

Sau khi t ng xu t quân đ i Trung Hoa, CS th ng tay đàn áp và th tiêu các cán binh Qu c Dân Đ ng và Đ ng Minh H i. Nh v y, Tuyên Cáo Đoàn K t 1945 ch nh m thành l p chính ph liên hi p để làm bình phong th ng ngh v i Pháp. R i nh Pháp t ng xu t Tàu cho Đ ng CS r nh tay tiêu di t các đ ng phái qu c gia để đ c đ c quy n lãnh đ o.

Trong Th Chi n Th Hai, để đ c Đ ng Minh y m tr , Staline đ a ra chính sách thân thi n v i Anh Pháp. Đ ng CS Pháp ph i h p v i Đ ng Xã H i trong M t Tr n Bình Dân. Phe CS Vi t Nam cũng h p tác v i phe Tân T Phái c a T Thu Thâu, Phan Văn Hùm, Tr n Văn Th ch để thành l p M t Tr n Dân Ch và xu t b n t La Lutte (Tranh Đ u).

Trong nh ng cu c b u c H i Đ ng Đô Thành Saigon và H i Đ ng Qu n H t Nam K , liên danh Tranh Đ u c a T Thu Thâu toàn th ng. Đây là giai đ o n đ u tranh công khai, ôn hòa, h p pháp và b t b o đ ng. Chiêu bài đoàn k t qu c gia m t l n n a đ c áp đ ng. Nguyễn An Ninh thu c phe Trung Hoà, T Thu Thâu thu c phe Tân T Phái và Nguyễn Phan Long thu c phe L p Hi n, đã đ ng ra t ch c Đông Đ ng Đ i H i để đ o đ t th nh nguy n c a nhân dân Vi t Nam t i phái đoàn Qu c H i t Paris sang.

V y mà ngay sau khi c p đ c chính quy n, Đ ng CS đã ph n b i l i giao c đoàn k t và đã th tiêu T Thu Thâu, Phan Văn Hùm, Tr n Văn Th ch, Ph m Qu nh, Bùi Quang Chiêu, Nguyễn Văn Sâm, H Văn Ngà, Đ ng Văn Giáo v.v... là nh ng ng i qu c gia yêu n c thu c các nhóm Tân T Phái và L p Hi n.

V vi c h sát T Thu Thâu, Hồ Chí Minh còn gi nh nhân nghĩa t c T Thu Thâu là ng i yêu n c. Nh ng ông l i thêm r ng nh ng ai ch ng l i chính sách c a ông đ u s b vô hi u hoá. Sau khi Staline th tiêu ng i chi n h u đàn anh c a mình là Trotsky năm 1940, t t c phe tân t phái Trotskit đ u ph i b thanh toán và tri t h uy tín.

Giới Thiệu của Huỳnh Thọ và Hồ Chí Minh

Tác Giả: Ls. Nguyễn Hữu Thọ
Chúa Nhật, 11 Tháng 10 Năm 2009 13:06

Ngoài ra, Hồ Chí Minh còn cho h^o sát Đ^oc Giáo Ch^o Hòa H^o Hu^onh Phú S^o và các lãnh t^o các đ^ong phái qu^oc gia yêu n^oc nh^o Tr^ong T^o Anh (Đ^oi Vi^ot), Lý Đông A (Duy Dân), Khái H^ong, Nh^ong T^ong (Qu^oc Dân Đ^ong) v...v...

6. GIỚI HIỆP QUỐC QUỐC T^o

Theo sách l^oc CS ký hi^op quốc không ph^oi đ^o thi hành hi^op quốc. Vì các hi^op quốc ngo^oi giao ch^o là nh^ong ph^ong t^on đ^o th^oc thi nh^ong m^oc tiêu chính tr^o :

a. Ký Hi^op quốc S^o B^o Sainteny ngày 6-3-1946 nh^o Pháp t^ong xu^ot Tàu đ^o r^onh tay thanh toán các đ^ong phái qu^oc gia nh^om gi^o đ^oc quy^on yêu n^oc, đ^oc quy^on lãnh đ^oo. Sau đó l^oi phát đ^ong chi^on tranh ngày 19-12-1946.

b. Ký Hi^op Đ^onh Đ^onh Chi^on Genève 1954 đ^o t^ong xu^ot Pháp và c^op chính quy^on t^oi Mi^on B^oc. Sau đó l^oi tái phát đ^ong chi^on tranh.

c. Ký Hi^op Đ^onh Hòa Bình Paris 1973 đ^o t^ong xu^ot M^o. Sau đó l^oi tái phát đ^ong chi^on tranh đ^o thôn tính Mi^on Nam.

7. NG^oY T^o T^o T^oNG H^o CHÍ MINH.

Sau cu^oc Cách M^ong gi^oi th^o CS t^oi Đông Âu, ch^o nghĩa CS đã b^o nhân dân th^o gi^oi v^ot vào thùng rác l^och s^o. T^oi Đ^oc, qu^o h^ong c^oa Các-Mác, ch^o nghĩa Mác đã b^o ph^o đ^onh và đ^oc thay th^o b^ong ch^o nghĩa Dân Ch^o T^o Do và Dân Ch^o Xã H^oi. T^oi Nga, qu^o h^ong c^oa Lênin, ch^o nghĩa Lênin cũng đã b^o ph^o đ^onh đ^o thay th^o b^ong ch^o nghĩa Dân Ch^o T^o Do và Dân Ch^o Xã H^oi.

Tr^oc s^o phá s^on c^oa ch^o nghĩa Mác Lê, Đ^ong CS ng^oy t^o cái g^oi là "t^o t^ong H^o Chí Minh", m^ot đ^ou mà chính H^o Chí Minh th^oi sinh t^on cũng không bao gi^o đ^o c^op đ^on. Ông ch^o nói đ^on ch^o nghĩa Mác Lê, t^o t^ong Mao Tr^och Đông, và tác phong H^o Chí Minh. Ông nhìn nh^on r^ong,

v ph n t t ng, "Bác Mao đã vi t c r i, tôi không còn gì đ vi t n a".

H Chí Minh và Mao Tr ch Đông

Do đó ông ch th c thi trung thành nh ng nguyên lý Mác Lê và t t ng Mao Tr ch Đông. Ông h t s c tán t ng Staline và Mao Tr ch Đông. Ông vi t: "Mao Tr ch Đông đã đông ph ng hóa ch nghĩa Mác Lê và đã đ a cách m ng Trung Qu c đ n thành công. Cách m ng Vi t Nam ph i h c t p và th c s đã h c h i r t nhi u t cu c cách m ng Trung Qu c. Các nhà cách m ng (CS) Vi t Nam ph i ghi nh đ u này và ph i bi t n Mao Tr ch Đông v s đóng góp to l n này".

Th t v y, H Chí Minh không có t t ng gì đ c s c. Ông ch là ng i sao chép i.

Nh ng m c tiêu đ c p, t do, h nh phúc ghi trong các tiêu đ chánh th c c a nhà n c ch là ph ng theo 3 c ng lĩnh c a ch nghĩa Tam Dân do Tôn D t Tiên đ x ng trong Cách M ng 1911: "Dân T c Đ c L p, Dân Quy n T Do và Dân Sinh H nh Phúc". B n Tuyên Ngôn Đ c L p do H Chí Minh đ c ngày 2-9-1945 cũng là s sao chép Tuyên Ngôn Đ c L p Hoa K theo đó: "m i ng i sinh ra bình đ ng và đ c T o Hóa ban cho nh ng quy n b t kh xâm ph m nh quy n s ng, quy n t do và quy n m u c u h nh phúc". Thêm vào đó là i m đ u Tuyên Ngôn Nhân Quy n và Dân Quy n Pháp 1789: "m i ng i sinh ra t do và bình đ ng và luôn luôn đ c t do và bình đ ng".

Dùng giới nhân nghĩa là người quân tử. Người khéo người trang H Chí Minh đã viết về các tư tưởng mình triết của Nho Gia trong việc giáo hóa, trị dân và dùng người như: "Đi u gì mình không muốn thì đừng làm cho người; cần kiệm liêm chính, chí công vô tư; lo trước cái lo của dân, vui sau cái vui của dân; không lo nghèo mà lo không đói; mười năm trồng cây, trăm năm trồng người" v.v....

Với một kiến thức, H Chí Minh thú nhận ông không am tường chính trị và nhận đói khi nghe nói về những vấn đề lý thuyết chính nghĩa. Ông chỉ là người cán bộ thực hành trung thành và tận tâm với của Staline và Mao Trạch Đông. Như Phan Chu Trinh, Phan Văn Trường và Nguyễn Thế Truyền, ông nổi danh vì bút hiệu chung Nguyễn Ái Quốc. Thế đó, ông được giới thiệu với các lãnh tụ Xã Hội và CS Pháp như Léon Blum, Marcel Cachin v.v... Thế một trí thức, ông đã bước lên đường với một cán bộ CS quốc tế, phụ trách vùng Đông Nam Á.

Trong khi các lãnh tụ CS Á Châu khác như Roy tại Ấn Độ hay Malaka tại Nam Dương đói bụng thì tay sọt của Staline vì họ có những tư tưởng học người và chủ nghĩa Dân Chủ và chủ thuyết Hội Giáo, thì H Chí Minh với một lòng một dạ chung thủy với Quốc Tế CS. Dù không có tư tưởng chính trị đặc sắc như người H Chí Minh đã thành công trong việc:

Dùng người trang đời (người chủ nghĩa Dân Chủ); Lý giải nhân giới nghĩa (bằng các chiêu bài đặc biệt, tự do, hạnh phúc, đoàn kết, hòa giải, hòa hợp); Đòi giành chính nghĩa (giới phóng dân tộc, giới phóng lao động); Và chấp chính quy định (đều không chia quy định với bất cứ ai).